

МАКЕДОНСКАТА САГА

П

релистувајќи ги весниците и неделниците, гледајќи ги телевизиските емисии на сите канали, се чини дека политичката партиска еуфорија за запоседнување на законодавниот дом толку е интензивирани во секој поглед што се добива впечаток дека се максимизираат во обидите да не убедат во нивното "по пети јули ние", станува збор за било кои од нив, "или потоп".

Точно е дека секои избори се битни за една држава, но дека и нејзиното постоење зависи токму од тие некои и не е буквално така.

Блазе нам кога во ист момент на локално ниво, во Македонија, ни се одвива "најважната" работа - парламентарни избори, а на светско, во Германија, се игра "најважната" споредна работа на светот - фудбал. И така убаво час гледаш како се врти некоја топка и на зеленилото се тркалаат личности, чии нозе вредат милиони девизи, а по некоја секунда здогледуваш благопријатни насмевки на лица, кои со смирувачки тон на гласот те убедуваат дека на ова парче земја и народ тие ќе му овозможат "силно да им светне ден".

Преморени од растрчувањето по државава почнаа да го губат трпението па од зборови преминаа на раце, а како што тргнале не е чудо ако, надмината работа им се пукалата, па за нив ги испокара кој и од каде стигна, преминат и на нозе. А, всушност заработувачката лежи и во нозете на добрите играчи.

Непобитен факт е дека во издржливоста на овој народ има сила и чесност да се остане човек, кој со големи чекори силно ќе оди напред за пристоеен живот. Во наредените зборови веруваме и сакаме да веруваме затоа што сме свесни дека сме и силни, дека сме и чесни, дека секој од нас е достоинствен човек, дека сме способни за големи нешта, дека заслужуваме пристojно да живееме, дека мораме да се тргнеме од маргините на опстојувањето. Сами или со нив!

На сите ним, од политичките естаблишменти во Македонија, треба да им биде јасно дека веруваме во себе. Ако некој вели дека народот македонски знае да казнува мислам дека не употребува вистински термин.

Затоа што казна ли е ако не ти ја укаже довербата да се грижиш за неговата егзистенција и за идентитетот, затоа што свежо му е сеќавањето дека за него ништо не си направил во мандатот кој ти го доверил, а по четири години, настрадан од моментните, повторно те заокружува и вели - ајде обиди се уште еднаш. Ако веќе ги познаваме... Памет в глава за сите, и за нив и за нас.

Деновите Македонија е живо шаренило, не толку од вегетацијата, па неа добро ја среди временската непогода (како што велат нашиве луѓе од град нема глад, тешко кого ќе го фати), колку од плакатните бои.

Парите се тие кои го вртат светот, а кај нас нив ги вртат политичарите.

Не треба да се биде кој знае каков математичар па да се направи едноставна калкулација колку чини секунда во етер или сантиметар на хартија платено претставување. Цифри од кои мака фаќа. Ако имаме државни девизни резерви со повеќе нули, ако политичките партии можат во вакви пазарни услови да си дозволат плаќање сметки од кои застанува здивот, тогаш можеме да почнеме себе си да се убедуваме дека спасот дојде.

Смртникот кој пребројува денар по денар не може да биде воодушевен од никакви бројки, затоа што дали ќе бидат два, пет, три или четири проценти зголемување на таму нешто за подобрување на овде нешто, нему ништо не му значи, бидејќи нивните долгорочни патеки потсетуваат на маратонска трка која никако да се истрча.

Овој пат нема да имаме избирачки "возови" од одреден карактер, ќе му оставиме на подобриот - избран од народот - со мирна совест да каже дека тој е новиот парламентарец.

Секој од тие идни 120 народни претставници, од 6 јули ќе мора секој момент натаму да се соочува со судот на народот, со судот на времето, со судот на просторот...

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски